

● **התנגשות הסרתיתקדים צפויה בין מפא"י ומפ"ם.**
 ● **דויד בן-גוריון יציע עוד לפני הבחירות משאדיעם על שיטתיהבחירות האזוריות.** אף כי אין סיכוי רב כי הצעה זו תתקבל רשמית בכנסת, עשויה מפא"י לערוך משאל פרטי. ביג"י החליט על כך כדי לבדוק בכלל את דעתהקהל לקראת הבחירות, ותחת השפעת נצחונן המזהיר של דהגול.

● **קשיים רבים ילוו את חבלי הקליטה של העליה הרומנית.** העולים מרומניה באים לישראל ללא כל הכנה מוקדמת, 4 ימים אחרי שקבלו את רשיון העליה לישראל. הם מביאים אתם 40 ק"ג מטען בלבד. רובם מקרים סוציאליים, כמעט כולם הם חסרי אמצעים. הגיל הממוצע של עולים אלה למעלה מ-40, וסיכויי טיזורם בעבודה כמעט אפסיים.

● **אבא אבן יחזור לכהונתו בושינגטון,** ישוב לישראל רק שלושהארבעה שבועות לפני הבחירות, בהן יופיע כמועמד מטעם מפא"י. בינתיים יוסיף לכהן גם כנשיא מכון וייצמן, יעזור לאסוף כספים באמריקה למכון זה. אחרי הבחירות כנראה לא יהיה אבן שריון, כפי שסברו תחילה. מאחר שגולדה מאיר חזרה לתפקידה במרץ רב ותובעת לעצמה את התפקיד גם להבא. אבן עשוי לקבל את משרד החינוך והתרבות.

● **מפא"י תדרוש לעצמה תפקיד של תתישר הדתות,** אם יחזרו הדתיים לממשלה. מאז המשבר נוכחה מפא"י לדעת מה רב הכוח הפוליטי המרוכז במשרד זה, ואין היא רוצה להשאירו להבא באופן בלעדי בידי הדתיים. התת המפא"י יהיה נוסף על התת הדתי הקודם, זרח וורהפטיג.

(המשך מעמוד 7)

השלישיה הכלכלית, השולחת את ידה אל הירושה: איש האוצר אשכול, איש ההסתדרות לבון ואיש המסחר והתעשייה ספיר.

השלישיה לא ישהה בחיבוק ידיים. היא תיכננה בשקט את המכה הנגדית, כדי לקצץ את כנפיו של הגוול הנועז. התוכנית הראשונה: להכריח את דיין להיכנס לכנסת, כדי שיאבד שם את הוזהר האישי שלו, כפי שקרה לאלופים אחרים לפניו. השיב דיין: אין הוא חולם אפילו להיכנס לכנסת, אלא אם כן תובטח לו מראש משרה של שר, (אחת השמועות המרחפות בירושלים: ש' דיין נושא את מכסו אל משרדהפיתוח, אם לא יקבל את משרדהחורץ).

זבנג, לא גמורנו. התוכנית האלטרנטיבית של השלישיה היא ארוכת'טתח עוד יותר. היא מבוססת על אישיותו של צעיר אחר: אבא אבן.

אבא אבן מבוגר ממשה דיין בשלושה חדשים ו-18 יום בדיוק. שניהם בני 43. אבן מהמה מכל הבחירות את היפוכו ה' גמור של דיין. הקסם האישי של דיין הוא זה של קצין חיל-הפרשים, השקפת'עולמו היא זו של "זבנג וגמורנו". הקסם האישי של

התמתי על מה שקיבלתי. לפני שנה וחצי היה ריב ביני לבין הסוכנות. מרכז האזור דחה אותנו. המתישבים כתבו שהם רוצים להשאר. אם הייתי יודע שיהיה צרפנינו לא הייתי מתחיל לעבד. אילו הייתי יודע שיכור לים להוציא אותי — לא הייתי חותם...
סכסוך כמיושב. פרשת צ'פאני החלה להסעיר את משקי תנועת המושבים ביש ראל עוד לפני למעלה משנה. כשלבש הסכ' סוך אופי גלוי, וכשהפסיק צ'פאני לשחק את תוצרתו באמצעות מוסדות השיחק של תנו' עת המושבים, הודיע לו המרכז כי הוא ומשפחתו אינם רצויים עוד בכפר. צ'פאני סרב גם לשמוע: "מי אתה שתגיד לי?" צוה הוא, "אני גר כאן. מי אתה?"

המרכז ופקידי הסוכנות שמאחוריו ידעו מי הם ומה כוחם. הם שלפו מתיקיהם הצהרה ארוכה, עליה היה חתום צ'פאני ב' כתב ידו הקשה, הוכיחו לו כי הוא עצמו, בבואו למושב ובקבלו את הצידו החקלאי הראשוני, חתם למפרע כי הוא מתחייב ל' זוב את אדמתו ואת רכשו בכל רגע שידרש לכך בפקודת הסוכנות.

צ'פאני נדהם: "בשביל זה באתי לארץ ישראל?" שאל את עורך דינו, יוסף בן משה, אילו פנה לביטול גזירת הסוכנות. ב'רמנשה יכול היה לעוף לצ'פאני רק עצה אחת: לסרב לפנות את ביתו ורכושו, לה' ניח לסוכנות לפנות לבית-משפט השלום בבקשה לקבל צו פיגוי נגד נתינה.

על הצהרות וחתימות. בסוכנות היהודית ובמשרדי פרקליטה, הצריכו בצדק את משפט הפיגוי נגד צ'פאני כחשוב ובעל ערך במיוחד. היה זה משפט מבחן: שופט השלום מקס צ'רנובילסקי היה צריך לפסוק אם להצהרות הרבות, שהעולים החדשים חות' מים עליהן בבואם לישראל, מבלי לדעת על מה הם חותמים ולשם מה, ישנו תוקף חוקי ואם אינן עומדות בסתירה לחוקי הארץ הרגילים המסדירים את היחסים שבין האזרח למסדות הלאומיים על בסיס חוקי. אחרי מאבק משפטי ממושך, שתוך כדי מהלכו הופעל בו לחץ אדירים על צ'פאני ובני משפחתו שיסתלקו מכל מערכה מ' פטית בסוכנות, פסק צ'רנובילסקי לטובתם של צ'פאני וב'רמנשה: "ההצהרה עליה חתם צ'פאני, עומדת בניגוד לחוק המועמדים להתישבות החקלאית שנהוג בכנסת", נקבע. צ'פאני ניצח. אושי הסוכנות חזרו למש' רדיהם, נועצו בכובד ראש מה עליהם לע' שות. לבסוף החליטו להגיש ערעור: לבית המשפט המחוזי בתל-אביב הגיש עורך-הדין כספי נימוקיו. העיקרי שבהם: החוק משאיר גם עילות פיגוי ונישול אחרות, שאינן נקובות במפורש, לשירות המוסדות המיישבים. צ'פאני תומך בכספי. לבית המשפט המחוזי, בפני הרכב של שלושה שופטים מחוזיים, בא כספי עם צידו מלחמתי כפול. נוסף על מוזדות מלאות ספרי חוק ותקדימים שנשאו עוררו אל אולם המשפטים, התייצב לעידו גם צ'פאני בעצמו, שקם בפתיחת השיבה והודיע על פיטוריו עורך-דינו.

הכונה נראתה ברורה. לסוכנות לא היה איכפת להשאיר את צ'פאני במקומו, על' סמך הבטחה אישית, ובלבד לבטל את ה' תקדים המסוכני, המערער את כל שלטון השקידים המפלגתיים על חלק חשוב זה של אוכלוסיית הארץ. לכן הופעל לחץ על צ'פאני שיפטר את פרקליטו ויחתר על מאבק משפטי אמיתי, תמורת הבטחות סודיות. הודיע כספי: "אשר תהיינה תוצאות המשפט, הסוכנות לא תגרש את צ'פאני, כי השלום בכפר חזר על כנו..."

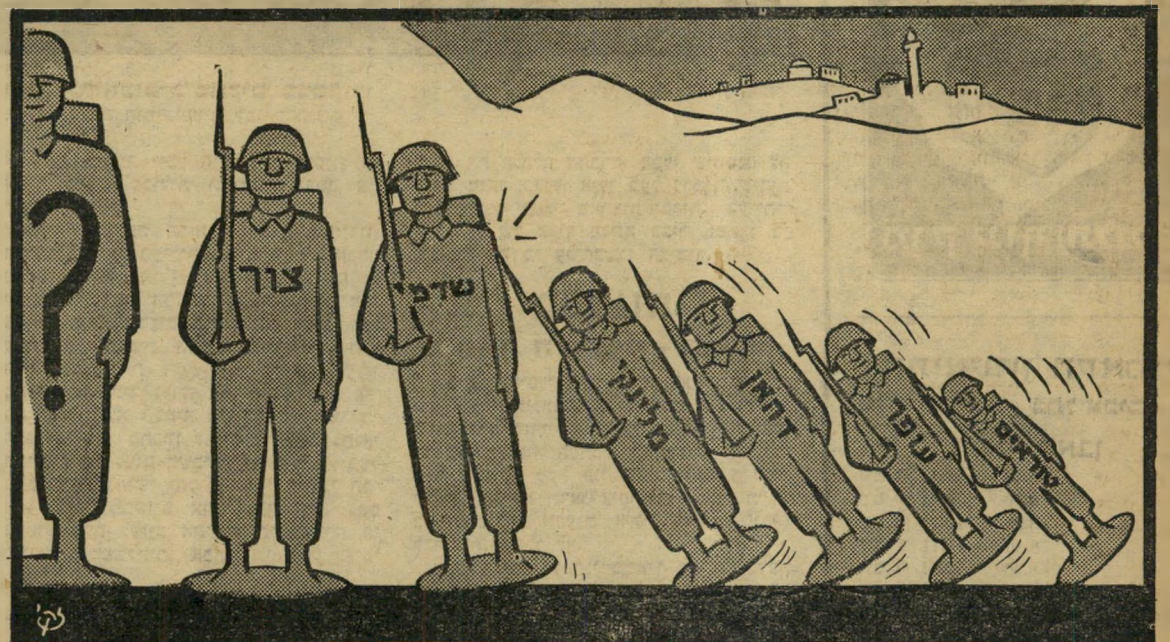
המטרה הושגה רק בחלקה: אחרי הת' יעצות קצרה החליטו השופטים למנות את ב'רמנשה כ"ידיד בית המשפט", מוסד מ' פטי אנגלי תמיק, שרק לעיתים רחוקות מצוי בבתי המשפט הישראליים. בתפקיד רשמי ומכובד כזה, טען ב'רמנשה את טע' נותיו המשפטיות נגד ערעור כספי. הח' לטתם של השופטים שתינתן בקרוב, תוכיח אם יצליחו טכסיסהם של אנשי הסוכנות ופרקליטם, או אם תשאר בתוקפה הוראתו של השופט צ'רנובילסקי.

משפט

למוס, אך לא לעוף!

שבועות אחדים אחרי תום מבצע סיני, החלו חיילים משוחררים ואזרחים זרזים במבצע חדש ברחבי הארץ: ספסרות כבולים ובמעטפות חתומים באיזורים הכבשים. אחר מאלה שעסק במבצע קדוש זה היה המהנדס שלמה מנורי, עובד מכון הבדק בלוד. פעולתו של מנורי, בשטח זה, הייתה

(המשך בעמוד 12)

בשורה ארוכה, ארוכה

מועמד אחר לתפקיד תתישר: יצחק רפאל, שיבוא — אם ישובו הדתיים לקואליציה — במקומו של תתישר החינוך משה אונג. הסיבות: אונג לא היה די תקיף לטובת מפלגתו, ומתן תפקיד ממשלתי לרפאל יסתום את פי' להבא. עד כה היה רפאל הראשון שדרש בכל פעם את יציאת הדתיים מן הממשלה.

● **משה שרת עשוי להופיע בראש רשימת מפא"י לעירית תל-אביב.** טניף מפא"י בעיר מקווה כי שמו הטוב ימשוך גם חוגים אזרחיים למפלגה, וכי יהיה מועמד מושך יותר לתפקיד ראש'עיר מאשר חיים לבנון.

שרת מחזיק עדיין דירה ברחוב נצח ישראל 26 בתל-אביב, אף שהוא גר בירושלים.

● **אחרות העבודה תגביר את מאבקה נגד הממשל הצבאי,** במטרה להתחרות בחבריה הערביים של מפ"ם. מתוך גישה "קונסטרוקטיבית" יצינו שרי אחרות העבודה להחליף את הממשל הצבאי בארגון אזרחי דומה, ולבטל לחלוטין באיזורים הערביים שאינם איזורי גבול, כמו נצרת. את המאבק החיצוני של מפלגה זו נגד הממשל הצבאי, ילווה מאבק פנימי נגד הגורמים האקטיביסטיים'קיצוניים במפלגה, המושפעים מהיכרותם וחברותם האישית עם צעירי מפא"י והאינפורמציה שהם מקבלים מחוגי השב.

● **המגמות לפיתוח קשרי המסחר עם ארצות הגוש המזרחי תתקלנה בהתנגדות חמורה של משלחת הסיוע האמריקאית ומשרד החוץ של ארצות-הברית.** לאחרונה הוקם מעג עם נציגות מסחריות של ארצות הגוש הקומוניסטי בנוגע לקניית כמויות גדולות של חומרים, המופקים מאוצרות הטבע של ישראל. למרות שהשימוש בחומרים הבאים בחשבון למכירה הוא שימוש חקלאי, מתנגדים אמריקאיים לעיסקה מחמת ההסגר על מכירת חומרים אסטרטגיים לארצות הדימוקראטיה העממית, מאחר שחומרים מסוג זה ניתנים גם לשימוש צבאי.

● **מאבק פוליטי פנימי עתיד להתחולל בתוך הקואליציה הממשלתית סביב מאמציו של משרד המסחר והתעשייה לחדור אל שטח פעילות חדש: לאילת.** בשעה שעד כה היה משרד הפיתוח הכתובת הממשלתית היחידה בעיר הנמל הדרומית לכל בעיות תושביה, כולל בעיות הכלולות מסבטן בשטח טיפולם של משרדים ממשלתיים אחרים — החליטה מפא"י להרחיב את השפעתה בעיר, בעזרת מנגנון משרד המסחר והתעשייה שיפעל בה בתואנה של "פיתוח מפעלים תעשייתיים ומסחריים".

התישבות

ידיד בית המשפט

בפרוטוקול בית-המשפט המחוזי בתל-אביב נכתב השבוע תיאור מוזר מאוד: "המשיב קם ואמר כי הוא משחרר את פרק' ליטו. לאחר שבררו השופטים את הענין עם המשיב ועם פרקליטו, נתברר להם ש' המשיב יודע מה שהוא עושה ועומד על דעתו. לפיכך אין בית המשפט רואה ברירה אלא להתיר למשיב לסעון לעצמו". המשיב עצמו, אפרים צ'פאני, תושב ה' כפר יגל שליד לוד, מטר הודעה ב'ו זה' לשון: "אני באתי מחוץ-לארץ חקלאי. לפני שמונה שנים אני באתי ואני מעבד את האד' מה. יש לי שמונה דונאם מטעים ופרדס. אני